

ligt; man har fra folketingets side knæsat princippet om, at staten bærer den fulde udgift ved disse særydelser, og den omstændighed, at man har fundet det hensigtsmæssigt at indregne disse ydelser i grundpensionerne, kan ikke give basis for en så betydningsfuld ændring af byrdefordelingen mellem staten og kommunerne.

De foreslåede ændrede fradragsregler og den stærkt forøgede tilgang af folkepensionister, der utvivlsomt vil komme, når der efter forslaget for manges vedkommende foruden en mindstefolkepension tillige bliver mulighed for at opnå en ikke ubetydelig indtægtsreguleret folkepension, vil medføre betydelige merudgifter for kommunerne. I de beregninger, der her er foretaget vedrørende dette spørgsmål, og som ganske vist ifølge sagens natur i nogen grad må bero på et skøn, er man kommet til det resultat, at kommunernes merudgifter i løbet af et par år efter lovens ikrafttræden vil komme op på ca. 25 mill. kr. årlig; under alle omstændigheder bliver der på dette område tale om en meget væsentlig udgiftsstigning.

Hertil kommer endvidere, at folkepensionsreglerne vel ikke kan undgå at få indvirkning også på forsorgsloven, således at kommunehjælpsudgiften må antages at ville stige som følge af pensionsgrundbeløbenes forhøjelse; vi har beregnet, at denne stigning vil medføre en årlig merudgift for kommunerne på ca. 7 mill. kr.

Endelig må det også erindres, at kommunerne vil få pålagt ikke ubetydelige udgifter i forbindelse med administrationen af folkepensionen.

Alt i alt er den udgiftsforøgelse, der efter forslaget direkte eller indirekte vil blive pålagt kommunerne, af en sådan størrelsesorden, at den må give kommunalbestyrelserne anledning til direkte bekymring,

ikke mindst på baggrund af de økonomiske vanskeligheder, kommunerne i almindelighed har at kæmpe med.

Under hensyn hertil skal købstadforeningen derfor tillade sig at henstille til det ærede udvalg, at dette ved lovforslagets endelige udformning endnu en gang overvejer muligheden af i hvert fald at formindske kommunernes merudgifter. Dette kan f. eks. ske ved en forhøjelse af tallene i lovforslagets § 65, stk. 3, hvorefter staten fuldtud refunderer folkepensionen; en forhøjelse af disse refusionstal med f. eks. 25 pct. vil efter udgiftstallene for 1958—59 i den af udvalget den 14. juni 1956 afgivne betænkning medføre en lettelse for kommunerne på 25 mill. kr. i forhold til det nu foreliggende forslag.

Såfremt det ærede udvalg imidlertid ikke mener at kunne gå ind for en sådan ændring, skal man som en anden mulighed for at skabe en nødvendig lempelse for kommunerne tillade sig at henstille, at det overvejes at ændre den hidtidige refusionsbrøk på 4/7 til f. eks. 3/4.

En formindskelse af kommunernes merudgifter må købstadforeningen for sit vedkommende under alle omstændigheder anse for både rimelig og nødvendig, og man skal indtrængende henstille til udvalget at overveje en sådan ændring, ligesom man gerne vil henlede opmærksomheden på det nødvendige i, at der af hensyn til kommunernes likviditetsvanskeligheder gennemføres en ordning, hvorefter der ydes fuldt forskud fra staten, således at kommunerne ikke af egne midler skal udlægge penge til udbetaling af folkepension.

Købstadforeningen håber meget, at det ærede udvalg i sine afsluttende overvejelser vedrørende dette betydningsfulde lovgivningsarbejde vil tage hensyn til de ovenanførte betragtninger og henstillinger.

P. b. v.

W o l d h a r d t M a d s e n.

/ S. Hjarsø.